

PROKURATORKA (1) *sb f*

A sg prokurátorkę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kobieta pełniąca funkcję pełnomocnika sądowego; przen [procuratrix Łac śr]:

*Zwrot: »prokuratorkę ustawić« (1): Iezu ktorys onę wniebie nałzę prokuratorkę łalkawą vftawił.
fmi(łuy) fie nad. TarDuch D.*

EB